

תשפ"ד
2023

י"ג בטבת
25 בדצמבר

מה/6060

מספרנו

סווג : בלתי מסווג/פנימי/רגיש/מסווג

פרוטוקול ישיבת מליאת המועצה ט' שלא מן המניין לשנת 2023

שהתקיימה ביום שלישי, כ"ט כסלו התשפ"ד, 12/12/23

משתתפים:

חברי מועצה:

מר יוסי ניסן	-ראש המועצה
גבי ברוריה אליעז	-סגן ראש המועצה
פרופ' עפר לוי	-חבר מועצה
מר כפיר מימון	-חבר מועצה

נעדרו:

גבי רונית דמרי עייאש	- חברת מועצה
גבי עדי זנד	- חברת מועצה
פרופ' מתי ליפשיץ	- חבר מועצה
עו"ד קובי נודלמן	- סגן וחבר מועצה
מר שלומי שטרית	- חבר מועצה

סגל:

מר עמי חדג'יס	- רמ"ט ועדת מל"ח
עו"ד דוד יבורסקי	- יועץ משפטי
עדנה זטלאוי	- מזכיר המועצה
רו"ח חגית מימון מגירה	- גזבר המועצה

על סדר היום:

1. דיווח ראש המועצה.....1
2. חילופי גברי בוועדות.....25
3. אישור הארכת תוקף להארכת השירות של מנהלת מחלקת החינוך, זהבה הראל ומבקר המועצה, מר שמואל לביא לתקופה של 3 חודשים לאחר מועד הבחירות.....26

יוסי ניסן: נפתח את הישיבה.

לסעיף 1 - דיווח ראש המועצה.

מר יוסי ניסן: אז קודם כל אני רוצה לומר שאנחנו בישיבה השלישית. נכון שזה שלהי הקדנציה, אבל יש לחברי המועצה עדיין אחריות ואנחנו הגענו לישיבה הראשונה, אף אחד לא מודיע, אין לנו קוורום. הגענו ישיבה שנייה, אף אחד לא מודיע לפני-

מר עמי חדג'ס: היו רונית ושלמה.

גב' ברוריה אליעז: כפיר היה פעם קודמת-

מר יוסי ניסן: מי שלא בא גם לא מודיע. זאת אומרת-

גב' ברוריה אליעז: הם ביקשו.

מר יוסי ניסן: האופוזיציה ביקשה את הישיבה. אנחנו מתכנסים. תראו כמה אנשים מגיעים לישיבה, כולל אותי.

מדברים ביחד

מר יוסי ניסן: יש לנו את היועץ המשפטי, הוא לא חייב להיות. הוא פעמיים כבר פה. הוא גר באשקלון. זה סתם להתעלל ולהתעמר באנשים. אני לא מצליח להבין-

גב' ברוריה אליעז: זה חוסר כבוד.

מר יוסי ניסן: כן. בקיצור, חלק מהעניין. חוסר אכפתיות וחוסר כבוד. אין מה להגיד-

גב' ברוריה אליעז: לא ואתה לא עושה את העבודה שלך. אתה עושה את העבודה הזאת, אתה הזמנת גם את הישיבה-

מר יוסי ניסן: נכון-

גב' ברוריה אליעז: במילא אתה היית צריך לומר לכנס מדי פעם כי זה יתארך-

מר יוסי ניסן: נכון. אגב, מתי היה צריך להיות? אני לא יודע. מוזר. טוב. בקיצור, בסופו של דבר אני שמח שאפשר לקיים את זה גם בקוורום של שלושה חברי מועצה, אז אנחנו נקיים הישיבה היום.

מר יוסי ניסן: נקווה שזה ילך גם מהר. טוב, קודם כל ככה. לגבי אכלוס המפונים פה - עשינו רשימה של כל הקיבוצים שנפגעו ב-7/10 בצורה מלאה ופנינו לכולם. עכשיו, שכרנו חברה-

פרופ' עופר לוי: שנייה רגע. יש פה עמודה של כמה משפחות או כמה תושבים? בשביל להבין את הסדרי גודל.

מר יוסי ניסן: אני יודע בעל פה.

פרופ' עופר לוי: אוקיי-

מר יוסי ניסן: בארי עם 350 חברים. משפחות. אנחנו מדברים על מפלסים, בסביבות-

גב' עדנה זטלאוי: מה ההבדל בין הצבעים?

מר יוסי ניסן: לא, זה כאלה שהתקיימה ישיבה ולא רלוונטי בשלב זה והעבירו חברים לבחינה. זה נע בין מאה משפחות עד 350. זה הסדר גודל של הקיבוצים. השבוע נפגשנו עם ניר עוז בערך 120 חברים. משה-

פרופ' עופר לוי: הגיעו לכאן. לא מעט.

מר יוסי ניסן: כן. נכון. מי שהיה בירוק כבר נפגשנו. אלה כבר צריכים לקבוע פגישה היום-מחר. יוני פשוט לא בא היום אז זה לא קרה.

פרופ' עופר לוי: אם אני יכול להוסיף-

מר יוסי ניסן: לפני כן, אני רוצה לומר תודה לעמי. זה חשוב מאוד. עמי, נכון, התגייס לבקשתי, הגיע איתנו לים המלח לפגישה עם קיבוץ בארי והוא היה נוכח בכל הפגישות שהתקיימו כאן. לא מובן מאליו בכלל ואני מודה לו על כך-

מר כפיר מימון: כמעט כל קהילה שנפגשים, אז אנחנו מציינים שתהיה לנו מקסימום גמישות אם הם רוצים להיות קהילה נפרדת, להשתלב במערכת החינוך כאן, שאפשר לתכנן יחד פיתרון שיהיה אידיאלי מבחינתם ואז לבוא יחד עם יותר כוח למנהלת. זה לא שאנחנו באים ואומרים זאת הצעה כן-כן, לא-לא. כמובן, עשינו סיורים כאן ביישוב, הבאנו חומר, לנסות לשכנע, להדגיש את היתרונות ולמה כדאי לעבור לכאן. וזה לא, שוב, עניין מורכב. זה נכון שכבר יש ישובים שיש להם פתרונות, יש ישובים שלא. בעיניי היה דווקא מאוד מעניין שבגלל שנפגשנו עם צאלים. לא צאלים, עם גבולות, אבל שהם יחד עם צאלים ואורים שהם במעמד קצת שונה כי הם יותר מ-7 קילומטר. היה נראה שהייתה התלהבות, אבל צריך לראות איך תופרים תכנית, מאיפה מביאים מימון-

פרופ' עופר לוי: מהמנהלת. מה זאת אומרת איפה?

מר כפיר מימון: המנהלת ממנת את זה-

מר עמי חדג'ס: ממש לא.

מר יוסי ניסן: המנהלת-

גב' ברוריה אליעז: אז תגידו כמה קילומטרים.

מר יוסי ניסן: אז בואו, אני ככה אתן סקירה. קודם כל, זה מאוד תלוי במצב הקיבוץ. יש קיבוצים שנפגעו ויש קיבוצים שלא נפגעו. אלה שלא נפגעו, יש להם כוונה לחזור לקיבוץ שלהם. תגמר המלחמה פחות או יותר, אי אפשר לדעת, יש הרבה-הרבה נעלמים, כמה יחזרו, מי כן רוצה לחזור, מי לא רוצה לחזור-

זה גם מאוד תלוי בפתרון של החינוך שאנחנו מציעים. כן פה ימשיכו לנסוע. יש הרבה נעלמים. לא כל חברי הקיבוץ מסכימים על דרך אחת. הם מאוד מפוצלים, מאוד מפולגים, מאוד מבולבלים. אין איזה משהו שהוא ככה שאפשר ממש להחזיק בו. אני לא מרגיש דבר כזה. אגב, בעומר יש שכונה של 36 דונם עם תשתיות מוכנות. הם ממש לפני שיווק. הם ממש יצאו לפני שיווק וראש המועצה עצר את זה ומציע את זה לחברי הקיבוצים. עדיין לא סגר עם אף אחד. כולם יודעים, המנהלת יודעת, תקומה, כולם יודעים מזה. זאת אומרת, הם ביתרון עלינו, כן? עכשיו, מי שביתרון עלינו זה מי שנותן פתרון מיידי. למה הם הלכו לקריית גת, אגב? אם היו לנו כבר יחידות דיור פה, אפילו להשכרה, הן כבר היו מאוכלסות ללא ספק.

גב' ברוריה אליעז: כי נכנסו לכמה מבנים גבוהים-

מר יוסי ניסן: נכון, ללא ספק. אם הייתה לנו פה שכונה עומדת, אפילו אם ברמה של תשתיות, היו מסיימים את התשתיות, אין ספק שהיו הולכים על זה. אבל במצב שיש לנו כרגע, שאין עדיין תשתיות, סדר גודל של 7-8 חודשים, זה נעלם מאוד-מאוד גדול. מאוד גדול. זאת אומרת, כרגע הפתרון הוא בתים למגורים מידיים. יש להשכרה. בקריית גת יש מאות, עשרות בניינים שמראש הם נבנו להשכרה, אגב. זה קבלנים שבנו להשכרה. מי שנפגשו איתו מניר עוז, משה פאול, ישב פה אתמול. זה בתים שנבנו להשכרה. הקבלן עצר את הכל, אנחנו נכנסו, קיבלנו מאה יחידות. מאה משפחות נכנסות. כמובן שיש לזה השלכות של הלימודים ואיפה אוכלים ומה עושים. יש עם זה הרבה-הרבה חוסר ידיעה. מה הולך להיות בזמן הקרוב. אבל זה כרגע פתרון מיידי והם לקחו אותו.

פרופ' עפר לוי: רמ"י צריכים להסכים לתת את הקרקע. עשינו הערכה שלכל משפחה בין 400-500 אלף שקל פיתוח פלוס קרווילה.

מר יוסי ניסן: נכון. עכשיו, אני חושב שאנחנו צריכים לשקול בחיוב. לתת תשובה חיובית לרמ"י שלצאת לקבלנים. לקבלנים שבונים את היחידת דיור בצורה אחידה עם לוחות זמנים מוגדרים. של שלוש שנים לפחות זה יושכר לאנשים ואחרי זה בשוק החופשי-

מר כפיר מימון: קרווילה?

מר יוסי ניסן: לא. הם יכולים לבנות בתים. או קרווילות. זה גמיש.

מר כפיר מימון: מי ישווק את זה אבל?

מר יוסי ניסן: הקבלנים. הקבלנים שזוכים במכרז לקרקע-

מר כפיר מימון: זה על הפנים. זאת תהיה שכונה גרועה, זה יהיה על הפנים. זה יראה כמו השכונה ברמות של הקרוונים. זה קטסטרופה, יוסי, זה-

מר יוסי ניסן: אז מה, מה. אפשר להגדיר סטנדרטים של בנייה. גם כן.

אפשר להגדיר סטנדרטים של בנייה-

גב' חגית מימון מגירה: בשפיים עכשיו מקימים כל כפר עזה קרווילות.

פרופ' עופר לוי: זה לא יהיה קרווילות. זה יהיה בניית קבע.

גב' ברוריה אליעז: כן קרווילות?

מר יוסי ניסן: תראה, אם יהיה קיבוץ שעכשיו יגיד אנחנו באים עם קרווילות, פונים לקבלן הזה ואומרים לו תשמע, אנחנו רוצים קרווילות מסוג כזה, כזה וכזה ומסתדרים ביניהם-

מר כפיר מימון: למה קרווילות? למה לא לבנות שכונה קיבוצית בלהבית? זה זמן. מה זה זמן? מה הלוחות זמנים שאנחנו יכולים?

פרופ' עפר לוי: זמן וכסף.

מר יוסי ניסן: המנהלת לא תיתן כסף. המנהלת-

מר כפיר מימון: מי יתן את הכסף? המנהלת אמורה לתת את הכסף.

מר יוסי ניסן: המנהלת לחברי הקיבוצים. בוא נבנה לכם בקיבוץ עצמו. נבנה לכם בקיבוץ עצמו שכונה חדשה. בינתיים תעברו אליה, בינתיים נשפץ את הקיים-

מר כפיר מימון: ואז המנהלת יבנו-

מר יוסי ניסן: נכון.

מר כפיר מימון: אבל הקיבוצים לא רוצים לחזור-

מר יוסי ניסן: זה לא נכון.

גב' ברוריה אליעז: יוסי-

מר כפיר מימון: על זה אנחנו מדברים. כי אם הם רוצים והמנהלת רוצה אז אין לנו בכלל שום עניין. אנחנו באים למלא את המקום בעצם של אלה שלא רוצים לחזור.

מר יוסי ניסן: נכון, אבל אתה לא יכול לדעת את זה היום.

גב' ברוריה אליעז: יוסי-

פרופ' עפר לוי: זה מאוד רגיש. ברגע שאומרים שאתם תוכלו להישאר פה הרבה נבהלים כי גם להגיד דבר כזה, גם אם זה יקרה בהמשך. כרגע זה קשה-

גב' ברוריה אליעז: נכון. קשה להם.

מר כפיר מימון: צריך לאפשר להם משהו שמאפשר להם הרוב.

מר יוסי ניסן: אתה לא יכול מראש לבנות על זה. אם יהיה קבלן שזוכה במכרז של רמ"י לבניית 50-100 יחידות והוא בונה כמו-

מר כפיר מימון: אין בעיה, יוסי, רק שזאת תהייה שכונה שנראית כמו שצריך-

מר יוסי ניסן: מאה אחוז. מצוין.

מר כפיר מימון: לא קרווילות שנראות כמו עזה.

מר יוסי ניסן: אני מסכים.

גב' ברוריה אליעז: יוסי, אני רוצה להבהיר נקודה. לפי הנתונים שאמרתם עד כה. אנחנו צריכים בעצם להכניס את היד לכיס.

מר יוסי ניסן: לא. ממש לא.

גב' ברוריה אליעז: אלא מי?

מר יוסי ניסן: או המנהלת-

גב' ברוריה אליעז: היא תממן את הפיתוח?

מר יוסי ניסן: המועצה לא יכולה לשאת-

פרופ' עפר לוי: כרגע הם משלמים כבר, הם משלמים בבתי מלון-

מר יוסי ניסן: המועצה גם לא תעשה את זה כי זה לא הגיוני.

גב' ברוריה אליעז: לכן אני רוצה להבין. מי שמשלם את הפיתוח ואת הקרווילה, מי הגוף הזה?

מר יוסי ניסן: או מנהלת המפונים או קבלנים שזוכים במכרז של רמ"י-

מר יוסי ניסן: אגב, כמו שכונת המניפה. שכונת המניפה זכה קבלן, בנה שלושה דגמים-

גב' ברוריה אליעז: והמדינה מממנת את זה? את הקבלן? היא תשלם? מי ישלם לקבלן?

מר יוסי ניסן: הקבלן הוא יזם. מה זאת אומרת? הוא זוכה בקרקע-

*** מדברים ביחד.**

גב' ברוריה אליעז: מה זה הוא זוכה בקרקע? נותנים לו את הקרקע.

מר יוסי ניסן: רמ"י מפרסמת מכרז-

מר כפיר מימון: הוא יכול לקבל הטבה.

מר יוסי ניסן: רמ"י מפרסמת מכרז לקרקע לבניית יחידות דיור.

גב' ברוריה אליעז: בסדר. ומי משלם אחר כך על הקרווילה?

לא, אני שואלת-

פרופ' עופר לוי: אם זה יהיה קבלן זה לא יהיה קרווילה.

גב' ברוריה אליעז: אני שואלת איך הסידור. אני עוד לא-

פרופ' עופר לוי: אם זה יהיה קבלן, זה לא יהיה קרווילה. קרווילה אולי מהמנהלת.

גב' ברוריה אליעז: מה זה אולי?

פרופ' עופר לוי: אם הם יסכימו.

גב' ברוריה אליעז: ואם הם לא יסכימו?

פרופ' עופר לוי: אז זאת בעיה-

גב' ברוריה אליעז: אז לכן אני שואלת את השאלות.

פרופ' עופר לוי: אם זה יהיה קבלן, יזם, אז הוא ירצה לבנות משהו ראוי שהוא יוכל אחרי זה למכור.

מר יוסי ניסן: נכון מאוד. הקבלנים-

מר כפיר מימון: יש לי שאלה. אפשר לשאול רגע משהו?

מר יוסי ניסן: כן.

מר כפיר מימון: יופי. דיברנו עם רמ"י?

מר יוסי ניסן: כן, בטח.

מר כפיר מימון: הם מוכנים לתכנן פה שכונה קיבוצית נקרא לזה?

מר יוסי ניסן: כן, יש תכנון לשכונה כבר.

מר כפיר מימון: לא, יש תכנון לשכונה בנה ביתך. כאילו, להבנים, לא קיבוצים.

מר יוסי ניסן: מה זה שכונה קיבוצית?

מר כפיר מימון: זה בלי גדרות, זה מרחבים משותפים. לא רחוב-

מר יוסי ניסן: במרחב כזה אנשים ירצו בלי גדרות?

מר כפיר מימון: אני חושב שיש לזה אופי מיוחד דווקא-

בקבוצה זה אופי אחר. זה ייחודי, כי לאף אחד אין לו את זה.

דוברת: אחרי שהם הסכימו לבניינים לגובה-

מר עמי חדג'ס: יוסי, אני רוצה לשים את כולם על אותו דף כי אני חושב שיש פה פערים-

גב' ברוריה אליעז: בידיעות.

מר עמי חדג'ס: בידע ובהבנה של איך הדבר הזה עובד. יש פה בגדול שלושה שחקנים. אחד זה המתפנים, מפונים. שהם יכולים להיות קהילות ואנחנו רואים משיחות עם אנשים שהרבה מהקהילות האלה גם לא מקבלים את דין הקהילה ואומרים אנחנו מתפצלים מהקהילה לתתי קהילות שמדברים עם מנהלת תקומה באופן עצמאי. יש גם את האופן הזה. אז ציר אחד זה הקליינטים לצורך העניין. הציר השני זה הציר של מנהלת תקומה שהם באופן כללי מי שצריך לתת את הפתרון עד לרמה של תעודת זהות בכל אחד מהיישובים. זאת אומרת, למרות שהם מדברים היום עם יישובים שלמים, גם לזה שיגיד אני מפחד היום להגיע חזרה ליישוב שלי כי אני לא מאמין לכם שיש ביטחון ואני רוצה שלוש שנים לראות שאין קסאמים ואני רוצה שכל הדבר הזה. אנחנו רוצים לראות שמנהלת תקומה בכלל עומדת במה שהיא מבטיחה. יש חוסר אמון בסיסי בכל המערכת ומנהלת תקומה היא רוצה להביא קהילות שלמות וכמו שיוסי אמר, השאיפה שלה זה בכלל לא להשקיע במקומות כמונו. זה להשקיע בקיבוצים. מדברים עד רמה של להרוס את הקיבוצים ולבנות אותם מחדש. להשקיע רבע מיליארד שקל בבארי לצורך העניין כדי להקים את הדבר הזה מחדש ולא להשקיע במקום שהוא זמני מבחינת כולם. מבחינת המדינה, מבחינת התושבים וגם מבחינת מי שמקבל את זה.

מר יוסי ניסן: זה מדיניות גם-

מר עמי חדג'ס: נכון, נכון, נכון-

מר יוסי ניסן: המדיניות-

מר עמי חדג'ס: והציר השלישי זה מי שמציע את מרכולתו. אם זה קיבוצים, אם זה אנחנו, אם זה עומר, אם זה דברים אחרים. עכשיו שלושת הצירים האלה, בסוף מי שמשלם את הכסף זה מנהלת תקומה, מי שקובע מה הוא יעשה זה הקיבוצים או אפילו ברמה מסוימת אינדיווידואלי. עכשיו, מה שאני מבין היום, האופציה שלנו יכולה להיות אחת משתיים. או שתבוא באמת קהילה כמו שדיברו איתנו למשל, מפלסים,

ויבואו ויגידו אנחנו באמת 150 בתי אב, אבל אנחנו 75 רוצים את הפתרון הכפרי לצורך העניין. אבל הפתרון הזה, שאלת על טווחי זמנים, מדברים על להיכנס לקראת שנת הלימודים הבאה, להיכנס לגור ולגור בטווח שהמדינה אומרת שנתיים. איך אמר לנו פאול של ניר עוז? הוא מייצג את ניר עוז והוא אמר בין 3-5 שנים. זה הטווחים של ההסתכלות. אז אם תבוא קהילה כזאת קטנה מאוד מנהלת תקומה תרצה לממן את זה. זה סוג אחד של פיתרון. פיתרון שני שלדעתי הוא היותר פיזיבילי בשבילנו, זה פיתרון של קבוצות או בודדים של כאלה שלא רוצים לחזור והמדינה חייבת לתת להם פיתרון. הפתרון יינתן לתושבים, לא. זאת אומרת, ברמה שהם יצטרכו או לקבל את הכסף או לקבל את הפסיליטי ולבנות את העניין הזה. ואז יש הסתברות שבאמת זה כזה דבר יכול להיעשות אצלנו כמו שעופר הזכיר. הם לא רוצים לדבר על זה כי מבחינתם זה לפרק קהילות. אנחנו לא רוצים לבוא ממקום שאנחנו מפרקים קהילות, אלא אנחנו באים ממקום שאנחנו רוצים לעזור. עכשיו בתוך העניין הזה צריך לראות איך בונים את זה. אנחנו יודעים שמנהלת תקומה לא רוצה להשקיע מצד אחד. ואיך מוצאים את הקבלן, יזם, את מי שבאמת בונה מבנים להשכרה לטווח ארוך עם אופציה לרכישה הייתי אומר. משהו כזה. איזשהו מודל כזה. זה לדעתי המודל שיכול לעבוד בלהבים. מודלים אחרים-

פרופ' עפר לוי: כן, האופציה להרחבה. זה מתחיל ממהו כזה ארעי, קרווילה-

מר כפיר מימון: שנייה, שנייה. רק להבין. המסלול הראשון, זה שאומר שהם רוצים להיכנס משנת הלימודים הבאה. לא רלוונטי, אין לנו. לא נספיק, נכון? מה נספיק?

מר יוסי ניסן: אנחנו יכולים לאכלס 200 ילדים כאן. ביישוב.

*** מדברים ביחד.**

פרופ' עפר לוי: אם מבטלים לנו מחסומים בירוקרטיים אפשר תוך שנה.

מר כפיר מימון: זה סגרת היום. אבל עוד לא סגרנו אף קהילה. ועד שיקח זמן וזה-

גב' ברוריה אליעז: זה לא שלושת רבעי שנה עדיין.

מר עמי חדג'ס: זה תשעה חודשים לצורך העניין-

גב' ברוריה אליעז: זה שלושת רבעי שנה.

מר יוסי ניסן: אגב, חברי בארי החליטו חצרים. מנהלת תקומה לא בעד. היא עדיין לא תקצבה, היא לא בעד, הכל באוויר.

מר כפיר מימון: אז מה עושים איתם? המנהלת תקומה יכולה להגיד להם אני לא-

מר יוסי ניסן: הם כרגע בבית מלון שזה פיתרון יקר למדינה. המדינה רוצה למצוא פיתרון.

מר כפיר מימון: כן, אבל פה זה לא שיקולים של כסף-

מר יוסי ניסן: לא, זה שיקולים של כסף גם.

מר כפיר מימון: מנהלת תקומה יש לה פונקציית מטרה וזה לאכלס את החבל ארץ הזה.

מר יוסי ניסן: נכון.

מר כפיר מימון: ואם הם יודעים שהסיכוי שהם ישארו בסוף בחצרים. השאלה אם הם יכולים להגיד להם אנחנו לא מאשרים לכם את זה-

גב' ברוריה אליעז: נכון, הם אומרים-

מר יוסי ניסן: הם משתדלים לא להגיד להם. בטח לא כרגע.

גב' ברוריה אליעז: כי יש סיכוי טוב להיטמע בחצרים. יש להם שם גן עדן.

מר יוסי ניסן: כן. טוב. אני רוצה רגע להראות לכם את הסרטון שהכנו והגיע לכל מקבלי ההחלטות בקיבוצים. טוב, זה הסרטון. ופה הכנו גם מצגת. עשינו את זה ייעודי, פרטני לכל אחד ששלחנו לו. אם זה כבר עזה, אם זה כל קיבוץ אחר, רעים, מגן, כולם. זו המצגת שהכנו גם. שלחנו את זה לכולם. נגישות תחבורתית. טוב, אנחנו מכירים את זה. ביטחון. אם אני כבר פה. הצבנו שלוש עמדות של מצלמות סביב היישוב וכבר בלילה האחרון נקלט טרקטורון בשעה 2:30 בלילה לכיוון בית העלמין. הוקפץ לשם סייר, ניידות, התחילו לאגף. הם ברחו לכיוון מערב. עשו שם סריקות ולא הצליחו לתפוס אותם, אבל הם ראו את המצלמות-

גב' ברוריה אליעז: זה היה בדואים?

מר יוסי ניסן: כן. חבר שלו הצביע לו על המצלמה. בקיצור, נמנעה פה גניבה חד-משמעית.

מר כפיר מימון: בוא נחזור רגע לזה. שנייה רגע. בוא נבין רגע מה האפשרויות. נגיד אנחנו עכשיו ומציגים את זה לקיבוצים-

מר יוסי ניסן: אתם רוצים עוד לראות?

גב' ברוריה אליעז: כן. למה לא?

מר יוסי ניסן: בוא נמשיך. חינוך. חינוך על-יסודי. מערך חינוך בלתי-פורמלי, מענים קהילתיים. עם ההופעות שהיו פה. ותיקים, שירותי בריאות, מועדון בריאות וכושר, מרכזי קניות, מגמת צמיחה, דיברנו איתם על הכל. כמובן, נתנו להם את כל האפשרויות, כל מה שהם רוצים, בכל פורמט שהוא. כמובן, גם אמרנו שזה קונצנזוס. גם חברי המועצה, גם המליאה הסכימה, גם התושבים-

פרופ' עפר לוי: ונשלח גם עוד מכתב או עוד מסמך?

מר כפיר מימון: יש אפשרות משפטית אם אנחנו רוצים לשווק שכונה חדשה, שזה רק למפונים?

מר יוסי ניסן: לא. אלא אם כן-

מר כפיר מימון: אז מה אתה רוצה לעשות עם הקבלן ועם רמ"י?

מר יוסי ניסן: אם הקבלן יבנה בתים להשכרה לשלוש שנים-

פרופ' עופר לוי: יקבל פיצוי לכמה שנים עבור-

מר יוסי ניסן: זה מה שאנחנו רוצים.

מר כפיר מימון: לא, אבל איך מיעדים את זה רק לרמ"י? זאת אומרת, איפה המסגרת המשפטית שמאפשרת לעשות את זה רק למפונים?

גב' ברוריה אליעז: זה הקטע של המדינה. שכרגע המדינה-

מר יוסי ניסן: יקבלו פטור-

מר כפיר מימון: צריך להבין את הדבר הזה.

גב' ברוריה אליעז: אני מבינה שכרגע המדינה מעוניינת בזה. לא?

מר כפיר מימון: הקרקע של רמ"י-

מר יוסי ניסן: כן ולא. כן ולא.

מר כפיר מימון: היום אי אפשר לעשות מכרז כזה. אי אפשר לשווק קרקע ככה.

מר יוסי ניסן: אי אפשר.

מר כפיר מימון: אז איך אנחנו רוצים לעשות את זה? לא אנחנו, מה רמ"י רוצים?

פרופ' עפר לוי: אם תקומה תסכים לדחוף את זה אז יגיעו בטח לסידור מול רמ"י-

גב' ברוריה אליעז: יש את חוק התכנון והבנייה.

מר יוסי ניסן: על זה נתנו פטורים.

גב' ברוריה אליעז: עכשיו היה תיקון.

מר יוסי ניסן: לא, הוא רוצה שיווק ייעודי למפונים-

** מדברים ביחד.*

גב' ברוריה אליעז: נו, אבל אני חושבת שב-101 היה משהו. עשו איזשהו תיקון בחוק התכנון והבנייה בעניין הזה של המפונים-

מר יוסי ניסן: אם הייתה לנו כרגע שכונה. אני אמרתי את זה קודם. אם הייתה לנו שכונה עומדת על הרגליים של 200 יחידות דיור-

גב' עדנה זטלאוי: אבל יוסי, יש בכלל קבלנים שרוצים לבנות וילות ולהשכיר אותן? לבנות וילה זה לא כמו לבנות בניין דירות.

מר כפיר מימון: לא, זה יהיה נוראי. בוא נחשוב רגע מה טוב לנו ומה האפשרויות שאפשר לעשות את זה. גם מבחינה משפטית, גם מבחינת מימון. מה האפשרויות? בוא ננסה להעלות את כל האפשרויות.

מר יוסי ניסן: רמ"י היא תשמח לשווק את הקרקעות האלה. השאלה איך אומרים מראש לקבלנים אתם בונים לטובת מפוני עוטף עזה לשלוש שנים שכירות לפחות, לפני שאתם יכולים למכור את הבתים.

גב' עדנה זטלאוי: בסדר. בשביל זה אתה צריך את מנהלת תקומה בפנים.

מר יוסי ניסן: זה נכון. זה אפשרי, אבל-

מר כפיר מימון: למה להשכרה ולא למכור להם?

מר יוסי ניסן: כי הם לא יקנו כרגע. הם לא במצב של לקנות.

מר כפיר מימון: לא, אבל אם יתנו להם נגיד פיצוי. יש נגיד כאלה שהם יבואו. אני אתן לך תרחיש שלדעתי כן יכול להיות ועמי ציין את זה. שיש אנשים שלא קשורים לקהילה. שמקבלים החלטות על דעת עצמם. סתם לדוגמה, לי יש חבר מבארי. יש לו סיפור בכלל מטורף מהיום הזה. הוא אמר תשמע, תחפש לי פה שש וילות ואנחנו כרגע מחפשים. אני רוצה לבוא עם כמה חברים, אנחנו, לכמה שנים הקרובות. ואל תספר ואל תגיד ומי ומו כי אתה יודע, יש עניין של הקהילה וזה. אנחנו רוצים לבוא, להמשיך לעבוד בקיבוץ והכל יופי. עכשיו יהיה כאלה שמפה 20 ומפה-

מר יוסי ניסן: נכון-

מר כפיר מימון: אפשר להקים כמה עשרות-

פרופ' עופר לוי: כמה מאות.

מר כפיר מימון: יופי. עכשיו, בוא נלך עם המודל הזה. בוא נראה איך במודל הזה אפשר לקלוט אותם שאחר כך גם זה יהיה לטובת היישוב שתהיה שכונה שנראית כמו שצריך. כי קרווילות זה קטסטרופה-

מר יוסי ניסן: קרווילות זה הפתרון הכי מהיר. זה פיתרון מהיר.

מר כפיר מימון: בוא נעשה את זה בשלבים. נגיד אנחנו אומרים הקרווילה זה מה יש-

מר יוסי ניסן: אם אתה הולך על בנייה לדעתי זה לא יהיה לשנת הלימודים הבאה.

מר כפיר מימון: סבבה. אז בוא נגיד, סתם דוגמה אנחנו הולכים על מודל דו-שלבי. אומרים תשמע. מנסים לעשות. הולכים על מודל ייחודי שאחרים לא עושים, שלא באים לאמץ קהילה שלמה. אלא אומרים חבריה, כל מי שרוצה יכול לבוא אלינו מהמפונים. אתם לא צריכים לבוא כקהילה שלמה. ואז יבואו עשר מפה, חמש מפה, יופי. נגדיר את זה, לא יודע מה, נחליט מה לנו מתאים כמה יחידות דיור ונגיד שאנחנו באים, מכשירים את הקרקע, שמים תשתיות ושמים בשלב הראשון קרווילות שם להשכרה. עד לפה בסדר?

מר יוסי ניסן: מאה.

מר כפיר מימון: נגיד, סתם אמרת מאה, בסדר. יופי. מאה זה מספר עגול, יפה, סבבה. שמנו עכשיו מאה קרווילות. תקומה הלכו איתנו. הסכימו לממן את הדבר הזה ואמרו הנה, יופי, יש לכם קרווילות. אנחנו בזמן הזה מה צריכים לעשות? להתחיל לבנות. לבנות שכונה. עכשיו איפה צריך לבנות אותה? לא על המאה קרווילות.

מר יוסי ניסן: ברור.

פרופ' עופר לוי אבל מה זה אומר לבנות? מי בונה?

מר כפיר מימון: שנייה. או תקומה צריכה לבנות את זה-

פרופ' עופר לוי: למה שהם יסכימו לבנות-

גב' עדנה זטלאוי: היא לא תבנה לך. היא נתנה לך את הקרווילות.

מר כפיר מימון: כשהיה את המפונים של גוש קטיף. לא באו לאנשים ואמרו קחו כסף.

פרופ' עופר לוי: אבל זה פינוי. פה המדינה לא רוצה לפנות-

*** מדברים ביחד.**

מר כפיר מימון: אבל הבן אדם אומר אני לא רוצה לחזור.

פרופ' עופר לוי: אני לא, אני לא-

מר כפיר מימון: אתה צודק, עופר, האינטרס הוא אחר. אז האינטרס של המדינה היה כן לפנות- אז השלב השני צריך להיות ביחד עם רמ"י.

מר יוסי ניסן: זה נכון, אבל רמ"י רוצה למכור לקבלנים, היא לא רוצה לבנות בעצמה. היא לא רוצה להיכנס לזה.

מר כפיר מימון: בסדר, אז יהיה קבלן וזה. השאלה אם אפשר לעשות את זה ככה בשני שלבים.

מר יוסי ניסן: אם במכרז אפשר להגיד לו תקשיב, אתה-

פרופ' עופר לוי: אבל בדרך כלל-

מר יוסי ניסן: רגע. הפתרון דרך אגב שדיברנו פה עם בר. שהוא בנה את השכונה בבאר שבע. הוא אמר אתם צריכים להביא קרוונים שלא נוח לגור בהם. שזה לזמן קצר. זה לא אנשים שירצו לגור בו לטווח ארוך.

פרופ' עופר לוי: רגע. יש לי שאלה. אם אפשר בבקשה. כרגע אנחנו במתח מול רמ"י. סכסוך מול רמ"י סביב העניין הזה של שיווק. אם עכשיו אנחנו באים ואומרים שאנחנו מוכנים לשווק את השכונה, אבל אך ורק למפונים או מי שמעתיקים-

מר יוסי ניסן: אז רמ"י תגיד לך תביא את האנשים שרוצים קודם כל לגור-

פרופ' עופר לוי: לא, לא, לא. כרגע מבחינתם זה לא אז בכלל. מה אכפת להם? יש להם את החברים מהצפון שלא ברור מה יהיה שם. מאוד יכול להיות שאם תהיה פה הצעה אטרקטיבית פשוט לרכוש מגרשים ואולי אפשר גם לחשוב-

מר כפיר מימון: לא הבנתי, עופר. מי ירכוש מגרש? איך זה עובד?

פרופ' עופר לוי: שהשיווק יהיה אך ורק למי שרוצה להעתיק את מקום מגוריו בעקבות-

מר כפיר מימון: נגיד מצאו את הקונסטלציה המשפטית שתאפשר את זה.

פרופ' עופר לוי: רמ"י יהיו מרוצים כי עד עכשיו אנחנו תקענו אותם-

מר כפיר מימון: ואחר כך המפונה יבוא ויקנה קרקע.

פרופ' עופר לוי: אולי בתנאים מועדפים. אולי יש להם הטבות. אבל רמ"י יש סיכוי שהם יסכימו כי כרגע זה תקוע וכרגע לא ברור-

מר יוסי ניסן: אני לא בטוח שיש חברי קיבוצים שיכולים עכשיו לשים 2 מיליון שקל על קרקע-

גב' ברוריה אליעז: בטח שלא.

מר יוסי ניסן: אני לא רואה אנשים כאלה.

מר עמי חדג'ס: צריך לזכור מה שהם אמרו לנו. אנחנו היום לא במוד של קבלת החלטות-

מר כפיר מימון: אבל זה גם לא סותר-

מר עמי חדג'ס: אנחנו לא רוצים לקבל החלטות. אנחנו את ההחלטות נקבל עוד שלוש שנים, בינתיים אנחנו צריכים מקום לחיות.

פרופ' עופר לוי: אני לא אתפלא אם יש מקום בצפון יישובים של 20-10 קילומטר שאומרים די מספיק לנו. לא יודעים מה הולך לקרות. לי נראה שרמ"י עומדים להסכים כי כרגע-

מר כפיר מימון: עופר, אלה מהצפון לא יעתיקו לנגב כי יש להם עבודה. הם יעדיפו להעתיק ל-40-50 קילומטר ולהישאר במקום עבודה שלהם.

מר יוסי ניסן: זה נכון.

גב' ברוריה אליעז: אבל למה שמשפחה תרצה להגיע לפה אפילו לפרק זמן של שלוש שנים נניח עד שהדברים יובהרו ויוסדרו ולחיות בקרוון. זה לא תנאים-

מר יוסי ניסן: הם מעדיפים את זה פי מאה ממלון.

גב' ברוריה אליעז: אני חושבת, אני-

מר כפיר מימון: אין להם כלום. זה יראה מה-

גב' ברוריה אליעז: אני לא יודעת אם אתם קיבלתם-

מר יוסי ניסן: למה? קבלן יפתח את השכונה-

גב' ברוריה אליעז: אני לא יודעת-

מר יוסי ניסן: יכול להיות שצריך לעשות את זה בשלבים. לתת לו מאה יחידות פה. בינתיים שיבנה-

גב' ברוריה אליעז: חבר'ה, מי שבא לייצג את היישוב בוודאי יש לו נתונים שהוא אסף מהחבורה שלו של היישוב. האם הוא אומר שהם מוכנים לקרוונים? אותו נציג?

מר עמי חדג'ס: אלה שהולכים על פיתרון כפרי? יודעים שזה קרוונים. יודעים שזה הפתרון הכפרי-

גב' ברוריה אליעז: לא. דיברנו קודם על דבר אחר. שזה פתרון זמני. כי הם לא יודעים לאן.

מר עמי חדג'ס: זה פיתרון זמני, אכן.

גב' ברוריה אליעז: המשפחות של ניר עוז מוכנים לקרוונים?

מר עמי חדג'ס: הם יודעים שבמסגרת הפתרון הזמני. היה אצלם דיון בחלק גדול מהקהילות האם הם רוצים פיתרון עירוני או פיתרון כפרי. בפתרון כפרי, אמרו להם מנהלת תקומה, הפתרון הכפרי שיכולים להביא לכם בלוח הזמנים הזה זה קרווילות. זהו. עכשיו דיבר איתנו מישהו על בנייה מתועשת, בנייה חכמה, כל מיני דברים-

גב' ברוריה אליעז: ומה אמר הנציג של ניר עוז למשל? וכמה הם מוכנים?

מר עמי חדג'ס: ניר עוז החליטו כבר.

גב' ברוריה אליעז: אז לא ניר עוז. אז מישהו אחר שלא החליט.

מר עמי חדג'ס: כן. כן. הם יודעים שזה זמני והם מוכנים לזה עד שהם יקבלו החלטה לאיפה הם הולכים. תזכרי שהבתים בקיבוצים בחלק גדול מהזה, זה בתים של 120 מטר, זה לא בתים של 200 מטר.

גב' ברוריה אליעז: אני יודעת איך נראים בתים בקיבוצים. אז אם הם מקבלים את זה, למה אין תשובה?

מר עמי חדג'ס: יש פה שתי בעיות. אחד, הם לא יודעים לתת היום. הדינאמיקה בתוך הקהילות היא דינאמיקה מאוד-

מר יוסי ניסן: אגב היא שונה בין קיבוץ שהוא מופרט לקיבוץ שהוא לא מופרט.

מר עמי חדג'ס: מאוד מסובכת. כי יש קהילות שממש התפרקו לרסיסים כי גם איבדו אמון חלקם בהנהגה וגם לא מקבלים את הפתרונות שמציעים להם. בעיקר לא מאמינים. הם לא מוכנים, את יודעת, בת אחותי שהיא תושבת העוטף היא אומרת, אני עם הילדים שלי לא חוזרת למקום הזה. שלא יספרו לי שיש מזכ"ל מעל הקיבוץ, עומד כל הזמן, עד שאני לא רואה את זה קורה שלוש שנים. לא חוזרת ולא משנה-

מר כפיר מימון: יש לא מעט כאלה.

מר יוסי ניסן: גם אני וגם אתה לא היינו חוזרים. כ

גב' ברוריה אליעז: כרגע, האם יש איזשהו יישוב שמוכן ברובו, אחרי שנבדק העניין לקבל על עצמו מצב של קרווילות לשלוש שנים? יש דבר כזה?

מר עמי חדג'ס: בוודאי. בבארי החליטו ללכת לחצרים שהם יודעים שחצרים גרים בקרווילות.

גב' ברוריה אליעז: לא, זה דבר אחר מסגרת קיבוצית.

מר עמי חדג'ס: זה אותו דבר. קיבוצית או שכונה זה אותו דבר מבחינתם, הם רוצים לחיות במסגרת קהילתית, שלהם-

גב' ברוריה אליעז: יהיה להם. חדר אוכל יהיה להם-

מר עמי חדג'ס: גנים נפרדים ויהיה להם-

גב' ברוריה אליעז: נפרדים ביחד עם הקיבוץ. מי מוכן? אל תגידו לי מי הולך למקום אחר. מי מוכן-

מר עמי חדג'ס: אף אחד לא מוכן להתחייב היום על כלום. זה חלק מהבעיה.

גב' ברוריה אליעז: אז על מה אנחנו מדברים? אנחנו צריכים שותף שיסכים.

מר עמי חדג'ס: זה מה שמנסים-

גב' ברוריה אליעז: אבל אף אחד עוד לא הסכים-

מר כפיר מימון: לא רק את השותף. אין לנו את המסגרת-

גב' ברוריה אליעז: המסגרת ברורה. את המסגרת הבנו אחרי שהבהרנו באמצעות שאלות. אז זה בסדר. עדיין אין לנו אף אחד שרוצה, נכון?

מר כפיר מימון: האמת אולי הדרך היא קודם כל למצוא את מי שרוצה. זה יכול להיות קהילה קהילה או כחלק מקהילה או כמו שאמרנו מודל של לאסוף כל מיני מכל מיני זה ואז ביחד איתם לבנות את-

מר יוסי ניסן: כרגע הפתרון שלנו הוא הפתרון האחרון בסדר העדיפויות שלהם. חד-משמעית. הפתרון שלהם כרגע הוא מידי כרגע, לעזוב את בתי המלון. אגב, יש כאלה שבאסטרטגיה שלהם אומרים אנחנו לא נעזוב את בית המלון עד שלא יהיה לנו פיתרון שאנחנו מרוצים ממנו.

גב' ברוריה אליעז: וקרוואנים הבנתם ממי שדיברתם איתם עד כה שכנציג האנשים האלה הוא אומר שזה פיתרון טוב להם?

*** מדברים ביחד.**

מר יוסי ניסן: מאחר שהפתרון שלנו הוא הכי ארוך שיש-

גב' חגית מימון מגירה: זה לא כזה נורא קרווילה.

מר יוסי ניסן: אגב, אני לא יודע כיום במצב של היום, איך קבלן בונה כשאינ עובדים. אין כרגע עובדים. בכלל מדברים על בנייה מתועשת שהולכת להיות בנייה מתועשת מוכנה. כי גם אם אתה בוחר קבלן והוא אומר לך אני אבנה, הוא לא יכול לבנות.

גב' ברוריה אליעז: אין לך את הערבים שיבנו.

מר יוסי ניסן: אין עובדים ולדעתי יכול להיות עד סוף המלחמה שאנחנו לא יודעים מתי היא תסתיים.

גב' ברוריה אליעז: גם אחר כך לא ברור.

מר יוסי ניסן: אמרו, אבל אתם יודעים, זאת המדינה שלנו וכל דבר לוקח זמן.

גב' ברוריה אליעז: אז מה אנחנו עכשיו יכולים, פרט מאשר להאזין, לתרום לנושא?

מר יוסי ניסן: אני אסביר לכם. ההחלטה היחידה שאנחנו יכולים לקדם היום זה להגיד שאנחנו רוצים לשווק את השכונה החדשה לקבלנים שמראש יבנו לטובת מפוני העוטף. זה לדעתי.

מר כפיר מימון: יש לי רעיון אחר. הרי מה ההזדמנות פה? בוא ניקח את הזה. הרי יש לנו הרבה חסרונות, נכון? אין לנו פיתרון. הרבה חסרונות, אז בוא לא נלך למקום של החסרונות. איפה היתרון שאנחנו יכולים לנצל אותו לטובת היישוב. יש לנו שכונה שרונים. צריך לשנות את השמות האלה גם-

גב' ברוריה אליעז: מה שיש לנו בנוי זה שרונים.

מר כפיר מימון: ברור, ברור. בסדר. אז אני אומר יש לנו הזדמנות ליישב את השכונה הזאת בלי שישפיע על ההיצע וביקוש של היישוב הרגיל נקרא לזה. ולנצל את המצב הדמוגרפי שהוא ברור. לשווק את זה רק למפונים. כי זה יש לנו. זה היתרון שלנו.

גב' ברוריה אליעז: כל התשתיות כבר עשויות.

מר כפיר מימון: יופי. אז לדעתי צריך. ללכת. זה לונג-שוט. כאילו ללכת על גדול, אבל זה בסוף היתרון שיש לנו ובוא ננצל אותו. זה לבנות שכונה גדולה, משמעותית, שהיא מיועדת לאוכלוסייה הזאת-

מר יוסי ניסן: מי יבנה?

מר כפיר מימון: מה זה מי יבנה? רמ"י.

מר יוסי ניסן: רמ"י לא בונה. רמ"י משווקת קרקעות. היא לא בונה.

מר כפיר מימון: אז הם יבנו לעצמם.

מר יוסי ניסן: מה המפונים?

מר כפיר מימון: כן.

מר יוסי ניסן: מאיזה כסף?

מר כפיר מימון: מהכסף שהם יקבלו. זה הפתרון היחידי. כמו שאתה אומר, מי יש לו כסף? זה אנשים שילכו לתקומה ויגידו להם תקשיבו, לא משנה מה הפתרונות שאתה עושה אני לא חוזר לגור פה. לא משנה מה תבנה לי פה. תעשה חומר אלף מטר. אני לפה לא חוזר לגור. יש כאלה? יש כאלה כבר היום-

מר עמי חדג'ס: יש הרבה.

מר יוסי ניסן: השאלה אם תקומה תיתן להם פיתרון. זאת שאלה.

מר כפיר מימון: הם יתנו להם כסף, לא יתנו להם פיתרון.

מר יוסי ניסן: אני לא יודע להגיד כי תקומה יודעים שברגע שהם יתנו לאחד פיתרון הם יצטרכו לתת לכולם ואז יכול להיות שכולם גם לא ירצו לחזור. זה בניגוד-

גב' עדנה זטלאוי: יש כאלה שרוצים לחזור.

גב' חגית מימון מגירה: יש כאלה שרוצים לחזור חד-משמעית.

מר עמי חדג'ס: אני חושב שצריך לגבש איזשהו משהו בין מה שאתה אומר למה שכפיר אומר. זה להגיד אנחנו רואים בחיוב ואנחנו רוצים ללכת ולבנות את המודל עם רמ"י. בוא נבנה את המודל, נראה את האילוצים, נראה כן קבלנים בונים, לא קבלנים בונים, יזמים, השכרה, טווח ארוך, אופציות-

מר יוסי ניסן: יכול להיות שתקומה יכולה לתת סבסוד. זה יכול להיות.

** מדברים ביחד.*

גב' ברוריה אליעז: יוסי, התחלנו בזה שלמה תקומה תיתן להם אם האינטרס שלהם הפוך? התחלנו בזה, אז למה אנחנו חוזרים לזה?

מר יוסי ניסן: נכון. אני אסביר לך. אין הרבה אנשים מהמפונים שיכולים להשקיע עכשיו מיליון וחצי שקל-

גב' ברוריה אליעז: בסדר-

** מדברים ביחד.*

פרופ' עופר לוי: אבל הם יקבלו, יוסי-

מר יוסי ניסן: לא, אבל אם הם יקבלו חצי מיליון שקל, אז יכול להיות שזה כן יתן לאוכלוסייה מאוד מצומצמת.

גב' ברוריה אליעז: כיוון שאמרנו שלתקומה אין אינטרס בזה, למה שהם יתנו להם חצי מיליון? הם לא יתנו להם-

מר יוסי ניסן: יכול להיות שתקומה יכולה לתת סוג של פיתרון שמתאים רק ל-200 משפחות נגיד מהעוטף. את מבינה? שזה ברף עליון, כן? זה אנשים שיכולים לשים מיליון וחצי שקל עכשיו. אין הרבה כאלה.

מר כפיר מימון: יוסי, מה לדעתך-

גב' ברוריה אליעז: אז ללכת במחשבה לגזרה הזאת של מי שיהיה מסוגל לתת.

מר כפיר מימון: זאת בעצם ההזדמנות שלנו לאכלס את השכונה הזאת. אנחנו יכולים לעשות בחירה של אוכלוסייה.

מר יוסי ניסן: נכון, נכון, נכון-

מר כפיר מימון: זאת ההזדמנות, בוא ננצל את ההזדמנות הזאת. בכל קונסטלציה אחרת שתרצה לשווק את זה אתה לא תוכל לשלוט באוכלוסייה-

מר יוסי ניסן: נכון.

מר כפיר מימון: זאת ההזדמנות היחידה שלנו לעשות את זה. עכשיו על ההזדמנות הזאת אולי אפשר כבר לקבל דברים אחרים כדי לבוא להם הפוך. תשמע, אנחנו מוכנים לשווק את השכונה, אבל אנחנו רוצים לתמוך במפונים, בתמורה לזה יתנו לנו ככה-

מר יוסי ניסן: רמ"י יגידו לי תן לי רשימה של 200 אנשים שמביעים נכונות-

מר כפיר מימון: אחלה, אחלה. נביא, נכתת רגליים. שנייה. זה החלום שלנו אם יגידו לנו. אם נגיע למצב שהם אומרים תביא לי 200 זה הדבר הכי אידיאלי. אנחנו צריכים פשוט להגיע-

מר יוסי ניסן: אני לא בטוחה שיהיה לך דבר כזה-

** מדברים ביחד.*

מר כפיר מימון: אבל זאת ההזדמנות היחידה שלנו. כל שאר הקונסטלציות זה, אנחנו בחיסרון-

** מדברים ביחד.*

גב' ברוריה אליעז: הם לא מסכימים- אבל חבריה, אני עדיין נאחזת בזה. מתחילת השיחה. כל עוד השותף שלנו להסכמות זה תקומה-

מר יוסי ניסן: לא, רמ"י קודם.

מר כפיר מימון: השותף שלנו זה המפונים, ברוריה.

גב' ברוריה אליעז: להסכמה. להסכמה.

מר כפיר מימון: המפונים קובעים.

פרופ' עופר לוי: לא תקומה.

מר כפיר מימון: אף אחד לא יזרוק אותם ויגיד לא.

מר עמי חדג'ס: הוא צודק.

גב' ברוריה אליעז: אוקיי. אז כל עוד שהמפונים בגבם נושפת תקומה, נקרא לזה כך ותקומה עד היום עברו כבר. אוטוטו אנחנו כבר בסוף החודש. לקראת סוף החודש השלישי-

מר יוסי ניסן: לא, שני.

גב' ברוריה אליעז: השני עבר. אנחנו 70 יום.

מר יוסי ניסן: 65 ימים.

גב' ברוריה אליעז: 66 ימים. לא חשוב. אוטוטו אנחנו כבר שלושה חודשים. ותקומה עדיין עוצרת את זה. אני לא רואה איפה היא משחררת.

מר כפיר מימון: אנחנו לא צריכים אותה.

גב' ברוריה אליעז: מה זה אנחנו לא צריכים אותה?

מר כפיר מימון: אני הצעתי ללכת על מודל-0

גב' ברוריה אליעז: לכמה אנשים יש להכניס-

מר כפיר מימון: ברוריה. ללכת למסגרת של תקומה אנחנו בחיסרון מכל הפרמטרים. אנחנו לא קיבוץ, אין לנו תשתיות, אין לנו שכונה מוכנה. יש לנו מלא חסרונות בקטע הזה. אני אומר ללכת על זה שיש לנו את היתרונות. שנייה. זה לעקוף את תקומה. זה ללכת ישירות. כאילו מהיצרן לצרכן. כאילו, ללכת. מי אנחנו היצרן-

גב' ברוריה אליעז: אני אלך איתך. אתה מוצא 200 משפחות שיש להן 2 מיליון כרגע-

מר כפיר מימון: לא כסף. לא רוצה כסף. הם רק צריכים לרצות, ברוריה. הם לא צריכים כסף. המדינה בסוף, למי שלא ירצה לחזור לחבל ארץ הזה, היא תיתן לו כסף. היא לא תזרוק אותו תגיד לו תמות. גם הרגנו את המשפחה שלך וגם עכשיו זורקים אותך לכלבים. זה לא יקרה.

גב' ברוריה אליעז: אני לא רואה שמישהו הולך להגיד. בינתיים. אני רוצה לחשוב כמוך. אני רוצה לחשוב כמוך. בינתיים כל כך הרבה מדברים על ליישב חזרה את חבל הארץ.

מר כפיר מימון: מי מדבר, ברוריה?

גב' עדנה זטלאוי: אבל הם בעצמם מדברים על זה שקודם כל רוצים לבחון את בעיית הביטחון שתהיה באזור-

מר כפיר מימון: בוא נלך-

מר יוסי ניסן: אבל אין ספק שיהיו כאלה שלא יחזרו. אגב, זה כאלה שרצחו להם בני משפחה.

גב' חגית מימון מגירה: לא נכון, יוסי. לא נכון. יש כאלה שביקשו להיקבר בכפר עזה וביקשו לחזור.

** מדברים ביחד.*

מר כפיר מימון: שנייה. בואו נסכם רגע את ההצעה שלי, תגידו מה דעתכם. אחד, אנחנו הולכים, עושים את זה בשני שלבים. שלב ראשון כדי לתפוס את. לתפוס, במירכאות אני אומר. כדי לקלוט אותם, אנחנו נלך על פיתוח של שכונה בגודל שנגדיר ונשים עליה קרווילות בידיעה שזה זמני. זה מיועד לאוכלוסייה שהיא יודעת שלא משנה באיזו קונסטלציה היא לשם לא חוזרת יותר. יופי. עכשיו מה עשינו? הוספנו את כל האוכלוסייה שהיא יודעת היום, לא אלה שלא רוצים לקבל החלטה. אלה שיודעים-

פרופ' עופר לוי: בהנחה שנצליח כי כרגע אין לנו אף אחד.

מר כפיר מימון: שנייה, שנייה. אנחנו רוצים להניח שיש לזה ביקוש. זאת הנחה. צריך לתקף אותה-

גב' ברוריה אליעז: בינתיים דיברת על זה שהם מוכנים-

מר כפיר מימון: שנייה, ברוריה.

גב' ברוריה אליעז: לדבר על שלוש שנים ולא יותר.

מר כפיר מימון: ברוריה, שנייה. אנחנו פונים לאוכלוסייה, לקהל יעד. הרי יש הרבה קהלים, נכון? אם הולכים כרגע לשיווק. אנחנו כרגע פונים לאוכלוסייה שהיא יודעת שהיא לא רוצה לחזור. אנחנו באים לאוכלוסייה הזאת ואומרים להם תקשיבו. אנחנו בונים לכם פיתרון בשני שלבים. השלב הראשון. בשנת הלימודים הקרובה יהיה לכם שכונה עם קרווילות. עד לפה בסדר? יופי. במקביל, אנחנו בונים לכם שכונה ליד. מי זה אנחנו? רמ"י בונה לכם שכונה. עד לפה בסדר?

מר יוסי ניסן: רמ"י באמצעות קבלנים, בסדר.

גב' ברוריה אליעז: רמ"י תוכל לפתח-

מר כפיר מימון: כן, רמ"י תפתח שכונה. עכשיו. אם זה יהיה קבלן או כסף שהם יקבלו זה כבר תוך כדי תנועה, בזמן הזה שאנחנו מקימים, ב-8 חודשים האלה כבר נהייה יותר חכמים. אבל זה קהל היעד שאנחנו מחפשים.

מר יוסי ניסן: נכון.

מר כפיר מימון: זה קהל היעד. לא אלה שמתלבטים. לא אלה שלא יודעים. יש לנו את כל החסרונות לגבי אלה-

מר עמי חדג'ס: אז צריך להמשיך בערוץ שהתחלנו איתו. להמשיך לדבר עם קהילות קטנות. יש הרבה קהילות קטנות-

גב' ברוריה אליעז: מתוכם את הבודדים-

מר כפיר מימון: אבל זה המוצר, יוסי, זה המוצר שאנחנו מוכרים. אנחנו באים ואומרים חבר'ה, אתם יודעים שאתם לא רוצים? אנחנו לא מעודדים אתכם, אבל אם אתם כבר היום סגורים והחלטתם שאתם לשם לא רוצים לחזור, בואו. אנחנו מוכנים לקלוט אתכם באופן הבא עם היתרונות. מה היתרונות? אחד, כל היתרון של היישוב של להבים שלא צריכים למכור, אבל אוקיי. שני, נותנים לכם פיתרון מהיר וגם נותנים לכם פיתרון איכותי בטווח של נגיד שלוש שנים. זה המוצר לדעתי.

מר עמי חדג'ס: הפתרון המהיר זה צריך להיות עם תקומה. כי זה לא יכול להיות בדרך אחרת.

מר כפיר מימון: נכון.

מר עמי חדג'ס: אתה חייב לבוא לקבוצת האנשים הזאת בתקומה. ללכת איתם ולעשות אותו. מה שצריך לרוץ מהר לדעתי בלי תלות בכלום, זה לסגור עם רמ"י על פיתוח.

* מדברים ביחד.

מר יוסי ניסן: אוקיי, טוב. סגרנו את הנושא הזה. יש לנו עוד שני נושאים-

דוברת: הזה, ועדת רכש. חילופי גברי.

מר יוסי ניסן: עמי, אתה משוחרר.

עמי: תודה רבה לכם.

פרופ' עופר לוי: בהארכת שירות-

גב' ברוריה אליעז: מה?

פרופ' עופר לוי: בהארכת שירות.

גב' ברוריה אליעז: אחרי זה.

מר כפיר מימון: בקיבוצים. עוד קיבוצים. בהחלט.

גב' ברוריה אליעז: איזה קיבוץ הבאת?

פרופ' עפר לוי: אני לא הבאתי, רק הייתי בפגישות.

גב' ברוריה אליעז: מי הביא את הקיבוצים האלה?

פרופ' עפר לוי: יוסי ויוני הגיעו לכולם, עם גורמים נוספים.

לסעיף 2 - חילופי גברי בוועדות.

מר יוסי ניסן: חילופי גברי. מוסיפים פשוט את דני ביטון לוועדת רכש. עובדיה כרגע בחופש. יש לנו כל מיני זה-

גב' ברוריה אליעז: מה זה חופשה לפני פרישה?

גב' עדנה זטלאוי: לא, לא. יש לון יתרה גדולה מדי-

פרופ' עופר לוי: אם הוא לא מנצל ימי חופש הם ימחקו לו.

מר יוסי ניסן: מי בעד? 4. פה אחד. דני בוועדת רכש.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד צירופו של דני ביטון לוועדת הרכש

לסעיף 3 - אישור הארכת תוקף להארכת השירות של מנהלת מחלקת החינוך, זהבה הראל, ומבקר המועצה, מר שמואל לביא, לתקופה של 3 חודשים לאחר מועד הבחירות.

מר יוסי ניסן: הארכת שירות-

גב' עדנה זטלאוי: גם לשמואל לביא מבקר המועצה וגם לזהבה. כשאישרנו להם את הארכת השירות לא ידענו שנגיע למלחמה הזאת והבחירות ידחו. מבקשת לקבל החלטה. אנחנו יודעים היום על ה-30 בינואר. זה עוד לא ודאי. אני מבקשת לקבל החלטה שהשירות יוארך עד לתום שלושה חודשים ממועד הבחירות. ללא תאריך.

מר יוסי ניסן: בדיוק.

גב' ברוריה אליעז: עד תום שלושה חודשים ממועד הבחירות.

גב' עדנה זטלאוי: כן.

מר יוסי ניסן: זה החוק קובע.

גב' ברוריה אליעז: כן.

*** מדברים ביחד.**

מר כפיר מימון: למה ללא תאריך? שנייה, עוד הפעם.

גב' עדנה זטלאוי: משום שאם הבחירות יידחו שוב, אני לא רוצה שזה יגיע עוד פעם לשולחן המועצה כי יכול להיות שלא תהיה מועצה.

מר כפיר מימון: מאריכים את זה לכמה זמן אבל?

גב' עדנה זטלאוי: שלושה חודשים מתום יום הבחירות הקרובות.

מר כפיר מימון: אה, מתום הבחירות, בסדר.

פרופ' עופר לוי: במינימום זה ארבעה חודשים וחצי.

גב' עדנה זטלאוי: פה אחד?

גב' ברוריה אליעז: כן, גם החוק קובע כן.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד הארכת תוקף להארכת השירות של מנהלת מחלקת החינוך, זהבה הראל, ומבקר המועצה, מר שמואל לביא, לתקופה של 3 חודשים לאחר מועד הבחירות.

מר יוסי ניסן: הישיבה נעולה.

ריכוז החלטות:

הצבעה	תיאור החלטה	#
אושר פה אחד.	מליאת המועצה מאשרת הארכת תוקף להארכת השירות של מנהלת מחלקת החינוך, זהבה הראל ומבקר המועצה, מר שמואל לביא לתקופה של 3 חודשים לאחר מועד הבחירות.	1
אושר פה אחד.	מליאת המועצה מאשרת חילופי גברי בוועדות.	2

_____ (-)

גב' עדנה זטלאוי – מזכיר המועצה

_____ (-)

מר יוסי ניסן – ראש המועצה